

## Miran Čas (1952 – 2015)

Miran Čas se je rodil 22. 7. 1952 v Slovenj Gradcu. Osnovno šolo in gimnazijo je zaključil v Velenju. Leta 1979 je diplomiral na univerzitetnem študiju gozdarstva na Biotehniški fakulteti (BF) v Ljubljani na področju gojenja in varstva gozdov z nalogo: „Pomen vračanja listavcev v smrekove monokulture Mislinjskega Pohorja“, pod mentorstvom prof. dr. Dušana Mlinška.

Leta 1996 je magistriral na BF, odd. za gozdarstvo v Ljubljani z nalogo »Vpliv spreminjanja gozdov v alpski krajini na primernost habitatov divjega petelina (*Tetrao urogallus* L.)«, pod mentorstvom prof. dr. Miha Adamiča in somentorstvom prof. dr. Boštjana Anka. V letu 2001 se je strokovno-znanstveno izpopolnjeval pri prof. Peru Angelstamu v raziskovalnem centru Grimso na Švedskem. Leta 2002 je ob delu vpisal doktorski študij na BF, odd. za gozdarstvo v Ljubljani. Leta 2006 je doktoriral z disertacijo: „Fluktuacije populacij divjega petelina (*Tetrao urogallus* L.) v odvisnosti od pretekle rabe tal in strukture gozdov v jugovzhodnih Alpah“.

Po diplomi se je v letu 1980 zaposlil na Gozdnem gospodarstvu LESNA Slovenj Gradec, pripravništvo je opravil s strokovno nalogo: Gozdnogojitveni in sečno spravljeni načrt za jelovo-bukove gozdove v revirju Orlica na Pohorju. Strokovno delo je nadaljeval kot referent

za gojenje in varstvo gozdov na območju TOZD Gozdarstvo v Črni na Koroškem. Ukvarjal se je tudi z gospodarjenjem z gozdovi v posebnih pogojih onesnaženega zraka v Mežiški dolini ter raziskovalno deloval na problematiki spreminjanja rabe tal oziroma kulturne in gozdne krajine



ter razvoja visokogorskih iglastih gozdov, zlasti macesna in smreke na Peci in Smrekovcu. Poleg tega je proučeval habitate in populacije redkih vrst gozdne favne ter ekologijo divjadi, deloval je za ohranjanje naravne dediščine gozdov in vrednotenje dobrin gozdne krajine in podeželja.

Leta 1985 se je zaposlil na Inštitutu za gozdno in lesno gospodarstvo (IGLG) v Ljubljani, v oddelku za varstvo gozdov, raziskovalno je deloval na področju bioindikacije

propadanja gozdov in prilagojenega gojenja gozdov, zlasti v Mežiški dolini in v Sloveniji. Nadalje je deloval v oddelku za prostorsko načrtovanje v gozdarstvu in nato v oddelku za ekologijo gozdne favne in lovstvo. Vsa leta od 1980 je tesno sodeloval pri popisih rastišč in raziskavi ekologije gozdnih kur oz. divjega petelina, najprej z dr. Mihom Adamičem in od leta 1990 samostojno.

Od leta 1999 je deloval kot vodja na raziskovalnem področju ekologije gozdne favne oziroma divjadi in lovstva na Gozdarskem inštitutu Slovenije (GIS).